

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 231/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. N., P., zastúpeného advokátom JUDr. I. G., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cb 392/95, ako aj jeho uznesením č. k. 21 Cb 392/95-377 z 2. augusta 2004 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cob 58/2004, ako aj jeho uznesením č. k. 7 Cob 58/2004-378 z 29. októbra 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. N. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2007 faxom (30. októbra 2007 poštou) doručená sťažnosť Ing. J. N. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cb 392/95, ako aj jeho uznesením č. k. 21 Cb 392/95-377 z 2. augusta 2004 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cob 58/2004, ako aj jeho uznesením č. k. 7 Cob 58/2004-378 z 29. októbra 2004.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „(...) bol podnikateľom (...), ktorý sa domáhal svojich práv v súdnom konaní pred Okresným súdom Prešov. (...) Právoplatne rozhodol Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 21 Cb 392/95 zo dňa 2. 8. 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu spis. zn. 7 Cob 58/2004 zo dňa 29. 10. 2004. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 20. 1. 2005. (...)

Žalobou zo dňa 23. 5. 1995 som si uplatnil právo na vydanie tovaru v celkovej hodnote 334.367,80 Sk, (...)

Dňa 9. 11. 1996 môj právny zástupca zmenil návrh na začatie konania tak, že navrhol, aby súd vydal rozhodnutie o zaplatení finančnej čiastky 334.367,80 Sk a v časti alternatívy - vydanie vecí, vzal návrh späť.

Na základe vyššie uvedeného okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť mi 334.367,80 Sk a nahradiť mi trovy konania. Konanie o vydanie tovaru zastavil.

Voči uvedenému rozsudku Okresného súdu v Prešove sa žalovaný odvolal.

Krajský súd v Prešove v konaní 1 Cob 146/99 rozhodol, tak, že zrušil rozsudok súdu I. stupňa (...).

Okresný súd Prešov č. k. 21 Cb 392/95 uznesením rozhodol, tak, že odmietol žalobu podanú na Okresnom súde v Prešove dňa 23. 5. 1995 o zaviazal ma nahradiť trovy konania žalovanému. Súd v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že som v lehote svoje podanie neopravil a nedoplnil a pre tento nedostatok nemohol v konaní pokračovať. Mám za to, že návrh na začatie konania zo dňa 23. 5. 1995 má všetky náležitosti požadované zákonom v zmysle ustanovenia §-u 42 a §-u 79 O. s. p. Ved' I. stupňový súd vo veci konal aj rozhodol.

Voči výroku o trovách vyššie citovaného rozhodnutia sa žalovaný odvolal dňa 23. 8. 2004.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu mi nebolo riadne doručené. Okresný súd pochybil pri jeho doručovaní, nezistil riadne môj pobyt a rozhodnutie mi nedoručil.

Na základe vyššie uvedeného, že súd nezistil riadne môj pobyt mi bolo znemožnené tiež vyjadriť sa k predmetnému odvolaniu. Ani krajský súd v konaní o trovách konania nezisťoval riadne doručenie uznesenia okresného súdu Prešov zo dňa 2. 8. 2004. Krajský súd konal bez toho, aby mi bol riadne ustanovený opatrovník. Jeho postupom sa mi odňala možnosť konať pred súdom.

Krajský súd na základe podaného odvolania proti uzneseniu zo dňa 2. 8. 2004 rozhodol tak, že toto uznesenie súdu I. stupňa v jeho napadnutej časti, vo výroku o trovách zmenil a to tak, že ma zaviazal zaplatiť trovy konania vyššie o 9.218,- Sk a trovy odvolacieho konania vo výške 4.128,- Sk.

Uznesenie Krajského súdu v Prešove 7 Cob 58/2004 nadobudlo právoplatnosť spolu s uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 2. 8. 2004, dňa 4. 1. 2005 a to doručením ustanovenému opatrovníkovi (...). Z vyššie uvedeného mi postupom krajského súdu, ktorý nezisťoval v konaní ani môj pobyt, ani to, či som zastúpený v zmysle zákona opatrovníkom, a rozhodol.

Okresný súd začal zisťovať môj pobyt až po rozhodnutí krajského súdu a to dňa 29. 11. 2004. Z tohto dôvodu až dňa 4. 1. 2005 mi ustanovil opatrovníka (...), súdnu tajomníčku Okresného súdu Prešov.

Opatrovník ustanovený súdom prevzal obidve rozhodnutia dňa 4. 1. 2005, t. j. dňom jeho ustanovenia. Z toho vyplýva, že sa ani nemohol odvolať proti rozhodnutiu okresnému súdu o odmietnutí návrhu na začatie konania a reálne vyjadriť k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 2. 8. 2004 a tak hájiť moje právo v uvedenom konaní. Namietam i odbornosť ustanoveného opatrovníka, pretože sa domnievam, že vzhľadom na zložitosť veci by sa ani nevedel kvalifikovane vyjadriť, predpokladám i možnú kolíziu záujmov. Dovolanie nepodal.

Postup Okresného súdu Prešov, ako i postup Krajského súdu v Prešove považujem za nezákonný. V súdnom konaní mi nebolo zabezpečené včasné a kvalifikované právne zastúpenie mojich záujmov. Považujem moje zastupovanie opatrovníkom v uvedenom súdnom konaní za neúčinné a neúčelné.

Na základe žiadosti môjho právneho zástupcu zo dňa 27. 7. 2007 súd doručil dňa 27. 8. 2007 konečné rozhodnutie v tejto veci.

Z tohto dôvodu nezákonného postupu súdov som zmeškal lehotu na podanie odvolania voči uzneseniu zo dňa 2. 8. 2004, odvolania proti uzneseniu zo dňa 29. 10. 2004 ako i na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov. “

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie ním označených práv postupom a rozhodnutiami menovaných súdov, zrušil sťažnosťou napadnuté rozhodnutia, vec vrátil okresnému súdu „*aby v nej znovu konal a rozhodol*“, uložil obom súdom zaplatiť mu „*nemajetkovú ujmu*“ a trovy jeho právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Sťažovateľ vecne namieta uznesenie okresného súdu, ktorým bola žaloba odmietnutá, a tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo postupom a označenými rozhodnutiami menovaných súdov, ktoré nezisťovali riadne jeho pobyt, nedoručili mu ich rozhodnutia, riadne mu neustanovili opatrovníka, čím mu bola odňatá „možnosť konať pred súdom“.

1. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s napádaným postupom a uznesením krajského súdu, ústavný súd uvádza, že ak by bol sťažovateľom tvrdený postup súdu protiprávny a jeho postupom by bola sťažovateľovi odňatá možnosť domáhať sa jeho práva na súde, v tom prípade je potrebné takýto postup považovať za dovolací dôvod podľa citovaného § 237 písm. f) OSP (k podobným záverom už ústavný súd dospel napr. v rozhodnutí III. ÚS 88/02 zo 4. júla 2002, I. ÚS 61/07 z 24. mája 2007).

Sťažovateľ teda vo vzťahu k napádanému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 7 Cob 58/2004 z 29. októbra 2004 po jeho rozhodnutí aj keď uznesenie krajského súdu mu nebolo doručené zákonným spôsobom, mal (po doručení mu druhostupňového

rozhodnutia) dostupný a účinný prostriedok nápravy v záujme účinnej ochrany jeho základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie opravných prostriedkov už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

2. Čo sa týka sťažovateľom namietaného porušenia označených práv postupom a rozhodnutím okresného súdu, ústavný súd jeho sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci, pretože ochranu namietaného porušenia základných práv a slobôd zabezpečujú v rámci inštančného postupu druhostupňové súdy v konaní o riadnych opravných prostriedkoch.

3. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd nepovažoval za účelné a dôvodné zaoberať sa (preskúmať) postupom súdov pri doručovaní ich rozhodnutí sťažovateľovi, resp. pri ustanovovaní mu opatrovníka, pretože táto problematika by bola predmetom posúdenia v rámci konania o odvolaní, resp. dovolaní.

4. Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, ďalšími návrhmi sťažovateľa sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2007